

NARRÂJÎT

Fortalt og illustreret af *Mâliâraq Vebæk*

Nogle af de mærkelige væsener, der levede i de gamle grønlanderes fantasiverden, var Narrâjît, kvinder, som ikke kunne blive mætte. Når mændene kom hjem med en sæl, skyndte konerne sig at flænse den og koge kødet, mens de utålmodigt ventede på, at det skulle blive kogt. Og lige så snart kødet kogte, kastede kvinderne sig over det og åd, til der ikke var mere. Der blev sjældent noget til mændene, som nu måtte af sted igen efter en ny fangst. Men i mellemtiden var kvinderne blevet sultne,

så de igen spiste det nyankomne kød. Kun når mændene kom hjem med flere sæler på én gang, kunne de gøre sig håb om at få noget at spise.

Disse kvinders maver blev da så store, at de ikke kunne hvile sig på normal vis. I Grønland findes mange steder helt runde fordybninger i klipperne. Der fortaltes, at Narrâjît anbragte deres maver i disse fordybninger, når de ville hvile sig.

Et gammelt sagn handler om „en mand, der var gift med tre Narrâjît.“ De spiste kolossalt. Manden måtte ustandselig på jagt. Når han kun havde fanget en enkelt sæl, var han bange for at komme hjem, for da plejede hans koner at true med også at flå ham.

